List do Filipian

Rozdział 2

Jedność i pokora

1. Jeśli jakaś więc zachęta w Pomazańcu, jeśli jakieś pocieszenie miłości, jeśli jakaś wspólnota Ducha, jeśli jakaś serdeczność i miłosierdzie, **2**. dopełnijcie mojej — radości, aby to samo myslelibyście, tą samą miłość miejcie, wspólną duszę, — jedno myśląc, **3**. nic dla sporów i nie dla próżnej chwały, ale [z] pokorą innych uważając za wyższymi od siebie, **4**. nie — swojego każdy doglądając, ale i — drugich każdy.

Hymn - Chrystusowy przykład człowieczeństwa

5. To myście wśród was, co i [było] w Pomazańcu Jezusie, **6**. który w postaci Boga będąc, nie poczytywał za zdobycz uznając [sobie] — być równym Bogu, **7**. ale samego siebie wyrzekł się, postać sługi wziąwszy, w podobieństwie ludzi stawszy się; a [w] postaci znaleziony jako człowiek **8**. uniżył samego siebie, stawszy się posłuszny aż do śmierci, śmierci zaś krzyża. **9**. Dlatego i — Bóg Jego wywyższył i obdarzył Jego — imieniem — ponad wszystkie imiona, **10**. aby w — imieniu Jezusa każde kolano zgięło się niebiańskich i ziemskich i podziemnych, **11**. i wszelki język wyznałby, że PANEM JEZUS POMAZANIEC ku chwale Boga Ojca.

Posłuszeństwo na wzór Chrystusa

12. Dlatego, ukochani moi, tak jak zawsze byliście posłuszni, nie jak w — obecności mojej jedynie, ale teraz wiele bardziej w — nieobecności mojej, z bojaźnią i drżeniem — swoje zbawienie wypracowujcie; **13**. Bóg bowiem jest — działający w was i — chcenie i — wykonanie [we wszelkiej] — dobrej woli. **14**. Wszystko czyńcie bez szemrania i sporów, **15**. aby stalibyście się nienagannymi i szczerymi, dziećmi Boga niewinnymi pośród pokolenia wypaczonego i przewrotnego w których świecicie jak światła na świecie, **16**. słowo życia trzymając, ku chlubie mojej w dniu Pomazańca, że nie na próżno biegłem ani na próżno pracowałem. **17**. Ale jeśli i [jestem] wylewany na — ofiarę i publiczną służbę — wiary waszej, raduję się i współraduję się [z] wszystkimi wami; **18**. — zaś [jak] ja i wy radujcie się i współradujcie [ze] mną.

Słowo o Tymoteuszu i Epafrodytosie

19. Nadzieję [mam] zaś w Panu Jezusie, Tymoteusza wkrótce posłać wam, abym i ja był dobrej myśli, poznawszy [co] u was [się dzieje]. **20**. Nikogo bowiem [nie] mam podobnie myślącego, kto szczerze — około was będzie dbać; **21**. — wszyscy bowiem — swojego szukają, nie — Pomazańca Jezusa. **22**. — Zaś doświadczenie jego znacie, że jak ojcu dziecko, ze mną służył dla — dobrej nowiny. **23**. Tego —

więc mam nadzieję posłać, jak — zobaczę [co] ze mną [będzie], natychmiast; **24**. jestem przekonany zaś w Panu, że i sam szybko przyjdę. **25**. [Za] konieczne zaś uznałem Epafrodytosa — brata i współpracownika i współbojownika mego, waszego zaś wysłannika i publicznego sługę — potrzeby mej, posłać do was, **26**. ponieważ stęskniony był wszystkich was, i zaniepokojonym będąc, dlatego, że usłyszeliściem, że zachorował. **27**. I bowiem zachorował [tak, że] niemal blisko śmierci [był]. Ale — Bóg zlitował się mu, nie jego zaś jedynie, ale i mnie, abym nie smutek za smutkiem miał. **28**. Pilnie więc posłałem go, aby zobaczywszy go znów, rozradowalibyście się i ja mniej smutny byłbym. **29**. Przyjmijcie więc go w Panu z wszelką radością, i — takich [jako] cennych miejscie, **30**. gdyż dla — dzieła Pomazańca aż do śmierci zbliżył się, narażywszy — duszę, aby wypełniłby — waszego brak — względem mnie publicznego dzieła.

NPI – Nowodworski Grecko-Polski Interlinearny Przekład Pisma Świętego Starego i Nowego Przymierza
Tłumaczenie: Krzysztof Radzimski
Prawa autorskie © 2021 Kościół Chrześcijan Baptystów w Nowym Dworze Mazowieckim.
Udostępnione na licencji Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0.